

שם הגדולים מערכת גדולים

אות א' – ראב"ן

הדבור ואין כאן מקומו. רק זה אומר כי כמה שנים הייתי תמיה על מנהג ישראל שמתפללין בזה"א"ה אצל קברות הצדיקים ואין לקרות ק"ש או להתפלל תוך ד' אמות של מת או בבית הקברות כמ"ש בא"ח סי' ע"א ולהרמב"ם לא יצא אף בדיעבד. וכיוצא בזה הייתי תמיה על מ"ש בספר עמק המלך דאע"ה השלים מנין וכן על מעשה שעשה רבינו האר"י זצ"ל בכהכ"נ וכיוצא. עד שמצאתי בספר חסידים תתשכ"ט שכתב רבינו הקדוש היה נראה בבגדי חמודות שהיה לובש בשבת ולא בתכריכין ופוסט כ"ב מקידוש כי הצדיקים נקראים חיים ולא כשאר מתים שהם חפשים מן המצות עכ"ל. ובוה תנוה דעתנו בכל החקירות הנז' ויותר מהמה. ובוה אפשר לפרש מאי דאמרין פ' במה מדליקין [שבת ל. א] א"ר יוחנן מאי דכתיב במתים חפשי כיון שמת אדם נעשה חפשי מן התורה ומן המצות. וכבר כתיבנא בעניוחין בספרי הקטן פתח עינים על העין יעקב במאמר זה שם. אך לפי דרכנו עוד מילתא בפומאי והיתה לבאר. ונקדים מ"ש שהאבות מתפללים. וזה שרמו ר' יוחנן באומרו כיון שמת אדם דייקא אדם דעלמא לאפוקי חסיד כמ"ש מהרש"א אהיהא דגט פשוט.

רבי צדוק הכהן

ישראל קדושים אות ו' עמ' 64

ובן רבינו הקדוש שנק' כן בסחם כי נתייחד בתוקף הקדושה שאפשר להשיג בעוה"ז ה' ניצוץ יעאע"ה כידוע מהאריז"ל [ע' בס' יין המשומר וזולתו] דע"כ אתי כל בי שמשי לביה"י כמ"ש בכתובות [ק"ג סע"א] דנ"כ לא מת והי"ו שהוא ה' נשיא ופרנס הדור וכולל כל נפשות ידיו וכשהשלים נפשו כ"כ עד שיזכה לשם קדוש סתם היינו כשלא יגיע לו שום פנה עוד. וע"כ שהשלים גם נפשות כל דורו האהוים בו. ולפיכך

ובשרה דמה ופרשה ועצמיה הכל גשרף לטהר טמאי מתים והמת תופס הכל (ג) ואם חפצים המתים להתראות או ניתן רשות להתראות [ה] אע"פ שנקבר בתכריכי מת' יכולי' להתראות לבניהם במלבוש באיזה מלבוש שרוצים פעם במלבוש שנקבר עמו ופעם במלבוש של קודם לכן [ו] ורבינו הקדוש היה נראה בבגדים חמודות שהיה לובש בשבת ולא בתכריכין [ז] להודיע שעדיין היה בתוקפו ופוסט את הרבים ידי חובתו בקידוש היום ולא כשאר המתים שהם חפשי מן המצות כי אם כחי [ח] בבגדים כמו שהיה לובש בחייו והצדיקים נקראים חיים אפי' במיתתם [ט] ופוסט בקידוש בני הבית [י].

גליוני הש"ס להגר"י ענגיל

ו"ל עוד כונת הס' חסידים דלדיקים צמיתתם קרוים חיים וכאלו הם צחיים עדיין ורק כאשר הם צעולם העליון פטורים מן המלות מפאת המקום כי לא נאמרו המלות צעולם העליון ומש"כ צידס לעוה"ז עדיין עליהם חיו המלות כנחלתה כי צעוה"ז יש חיו המלות לכל ישראל מי וגם הדיק הרי מי הוא וע"כ כי אתי רבי לבית' שפיר נחמייב אז בקידוש ובי' יכול להוילא ג"כ וכבר דנו כזה לענין אליהו ואין להאריך.

בן יהוידע

שם. כל צי שמי' הוא אתי לביתיה. כ"ל צס"ד הנעם שפעה הש"ס מעלה זו לרבינו הקדוש, שיבא בגלוי בגופו ממנו, ויבא על שלחנו כשאר בני אדם בעודם צחיים, מה שלא נעשה כזאת לשום לדיק צעולם, לא קודם ממנו ולא אחריו, היינו כי הש"ס אינו מקפח שכל כל בריה, ומלנו שכל החכמים שבדורו השתדלו להתפלל בעדו שלא ימות, וענו עלמין בהענית, והרבו תפילות ותחנונים וצדיק בקצוץ רב, מה שלא עשו בקום דור כמותם, בעבור לדיק שבדור, ואע"פ שסוף דבר נלחו ארזלים את המלוקים, וגפער רבינו הקדוש, לא קפח הש"ס שברם, ונתן רשות שיבא לביתו בגלוי בגוף ממנו, כדי שזו לא יהיה נפסק השפע שהיו בני דורו נשפעים בחייו בזכותו, כי ידוע דהלדיק בעודו צחיים נשפעים בני דורו על ידו, ואחר פטירתו נפסק אותו השפע, וזהו עיקר ההפסד של הדור בפטירת הדיק, ולכן צוכין ומספידין על חסרון זה, מש"כ ענה שהוא צא לעוה"ז ויושב בין החיים, אינו נחשב שנסתלק מן העולם, ואז גם אותו השפע שהיו נשפעים ממנו בהיותו צחיים ממנו, אינו מסתלק, וזוהו יוכן הנעם שלא היה צא לביתו בגלוי אלא רק כליל שבת, מפני כי זמן השתלשלות השפע הוא בשבת, ומשם יונקים כל ימות החול, וציאחו היתה לזורך דבר זה שלא יסתלק אותו השפע שהיה צא על ידו, ולכן היה עובה כן כליל שבת שהוא זמן ירידה השפע לעולם. ועוד כ"ל צס"ד הנעם שגשגית לו מעלה



WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON